

Lesninger 17. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning 2 Kong 4,42–44

De skal spise, og det skal bli mat til overs

I de dager kom det en mann fra Ba'al-Sjalisja. Han hadde med seg brød til Guds mann, Elisja, tyve byggbrød som var bakt av førstegrøden. Nyhøstet korn hadde han også i skreppen. Da sa Elisja: «Gi det til folkene, så de får spise.» Men hans tjener sa: «Hvordan kan jeg sette dette frem for hundre mann?»

«Gi det til folkene, så de får spise,» gjentok han. «For så sier Herren: De skal spise, og det skal bli mat til overs.» Så satte han det frem for dem. De spiste, og det ble mat til overs, som Herren hadde sagt.

Responsoriesalme Sal 145 (144),10–11. 15–16. 17–18

Omkved: Du åpner din hånd og metter alt som lever med gode gaver.

All skapning priser deg, Herre,
dine hellige lover deg.

De forkynner ditt rikes ære,
taler om din veldige makt.

Alles øyne ser hen til deg, Herre,
og du gir alle føde i rette tid.

Du åpner din hånd
og metter alt som lever, med gode gaver.

Herren er rettvis i all sin vei,
hellig i all sin gjerning.

Herren er nær den som roper,
som ærlig kaller på ham.

2. lesning Ef 4,1–6

Ett legeme, én Herre, én tro, én dåp

Brødre, jeg formaner dere – jeg, som selv er Kristi fange – til å leve på en måte som svarer til det kall dere har mottatt: et liv i ydmykhet, mildhet og tålmod. Bær over med hverandre i kjærlighet, og streb etter å befeste enheten i Ånden med fredens bånd.

Ett legeme og én Ånd, slik som dere jo er kalt til ett og samme håp. Én Herre, én tro, én dåp, én Gud og alles Far, han som troner over alle, virker gjennom alle og er i alle.

Halleluja Luk 7,16

Halleluja.

En stor profet er oppstått iblant oss –
Gud har gjestet sitt folk.

Halleluja.

Evangelium Joh 6,1–15

Han delte ut til dem som satt omkring, så meget de ville ha

På den tid drog Jesus over til den andre siden av Galilea-sjøen (også kalt Tiberias-sjøen). En stor mengde fulgte ham, ettersom folk så de jærtegn han gjorde på de syke. Jesus drog opp i fjellet og satte seg der sammen med sine disipler. Det var innunder påske, jødenes høytid.

Jesus så utover og ble vår den store folkemengden som kom mot ham. Han sier da til Filip: «Hvordan skal vi få kjøpt brød, så alle disse kan få noe å spise?» Dette sa han for å sette ham på prøve; selv visste han godt hva han kom til å gjøre.

Filip svarte: «Brød for to hundre denarer ville ikke være nok til at hver enkelt fikk en liten bit.»

En av hans disipler, Andreas, bror av Simon Peter, sier: «Det er en liten gutt her som har fem byggbrød og to småfisk; men hva forslår det til en slik mengde?»

Men Jesus sa: «La folk slå seg ned,» – for det vokste tett med gress der på stedet. Folk satte seg da, og tallet bare på mennene var omkring fem tusen.

Og Jesus tok brødene, fremsa takksigelsen og delte ut til dem som satt omkring, så meget de ville ha, og likeså med fiskene. Da folk var blitt mette, sa han til disiplene: «Sank sammen de stykkene som er til overs, så ingenting går til spille.» De gjorde så, og fikk tolv kurver fulle av stykker som var til overs av de fem byggbrødene, etter dem som hadde spist.

Men da det gikk opp for folk hva for et jærtegn han hadde gjort, sa de: «Han er for visst den profeten som skal komme til verden!»

Jesus forstod at de var like ved å komme og ta ham med makt for å gjøre ham til konge, og trakk seg på ny opp i fjellet, han alene.